

Різдвяній відьмі снилися сні. Сотні років у товщі криги вона спала, а світ довкола змінювався, сні сніжинками кружляли над її головою. У снах вона бачила їх — Люцельфрау, Елсмера, Малахія. Лісових тварин, жителів маленьких містечок, де бувала.

Брата...

Люцельфрау вела її лісом до галявини, де під деревами росли яскраві, вогненної барви квіти. Різдвяна відьма пам'ятала ці ліси мирними й спокійними — аж раптом дерева зайнялися червоним, жовтогарячим полум'ям.

— Вставай, Крісттерн, вставай! — шепотіла їй Люцельфрау. А над головою розгорялося сонце, і в його променях кружляв Малахій...

Видиво поблякло. Різдвяна відьма пробудилася, поглянула в небо. В очі їй летіли білі пушинки. Крига, яка раніше її огортала, розтеклася водою. Різдвяна відьма озирнулася туди, де раніше був її дім. Побачила тільки снігову кучугуру.

— Як же довго я спала? — вголос замислилася вона, а тоді підвелася й поглянула на своє відображення в кризі. З подивом зрозуміла: тривалі роки сну випили всю руду барву з її волосся, і воно побіліло, як сніг; очі, колись ясні, мов смарагди, набули тьмяного нефритового відтінку.

Гілочка падуба в руці зів'яла й потемніла від часу. Відьма спробувала оживити її, але не могла прикликати знайоме бриніння в кінчиках пальців. Її жилами не бігли чари. І Крісттерн із жалем усвідомила, що не тільки залишилася сама, а й втратила всі сили.

Здійнявся вітер, сніг повалив рясніше. Жінка пішла куди очі дивляться. Багато миль вона подолала, коли попереду забовваніло щось схоже на сіру фортецю. На її стіні, немов маяк, сяяло червоним одне слово: «Крендель».

«Крендель!

Тут, мабуть, живе мій брат!» —
подумала Крісттерн і побігла
до будівлі.

Крендель

Вона штовхнула двері й зайшла у велике напівтемне приміщення. Там від підлоги до стелі було навалено чепурних пакунків червоного й зеленого кольорів. Попід стіною кімнати рухома стрічка приносила нові й нові подібні пакунки, і на кожному була печатка з написом «Крендель». Крісттерн чудувалася небаченій машині. Нарешті вона зрозуміла, що, можливо, проспала не одне століття.